

„Fake organizace“ v USA které dělají opak toho co předstírají

- CZ24 News | 19. března 2020

USA: Ve Spojených státech působí mnoho tzv. „krycích skupin“. Krycí skupina je velmi zjednodušeně řečeno organizace, která předstírá, že má určitý program, přičemž využívá svou identitu jako krytí pro podporu skryté agendy, která je zcela odlišná, a často je navíc v protikladu k tomu, co se hlásá veřejně.

Například Globální klimatická koalice (*The Global Climate Coalition*) je organizace, financovaná dodavateli fosilních paliv, která popírá změny klimatu a další otázky, s tím související. Rada pro ochranu podzemních vod (*The Groundwater Protection Council*) vůbec nechrání vodní zdroje, ale místo toho dostává peníze od frakovacího průmyslu, jenž se brání jakékoli regulaci znečištění vody, které způsobuje. Partnerství pro novou americkou ekonomiku (*The Partnership for a New American Economy*) nemá nic společného s ochranou americké ekonomiky, ale místo toho se snaží nahradit americké pracovníky přistěhovaleckými dělníky, kteří pobývají v USA na vízum H-1B. Dokonce i neškodně znějící Nadace pro zdravý spánek (*National Sleep Foundation*) je ve skutečnosti výtvořem farmaceutické lobby Big Pharma, jejímž cílem je přesvědčit Američany, že potřebují pravidelně užívat léky na spaní.

Krycí skupiny v politickém kontextu mohou být obzvláště nebezpečné, protože lákají voliče k podpoře svých kandidátů, či propagují politiku, která má skrytou agendu. Například Nadace pro obranu demokracie (*Foundation for Defense of Democracies*), která sídlí ve Washingtonu, nemá zájem na zachování demokracie, pokud se tedy nejedná o demokracii Izraele, což by mnozí pozorovatelé označili za stav apartheidu. Nadaci financují sionističtí miliardáři a vedení nadace se pravidelně setkává s izraelskými představiteli. Podobné je to s Americkým podnikovým institutem (*The American Enterprise Institute*), který funguje jako „mluvčí“ neokonzervativců pro ekonomický imperialismus a změnu režimu, ale schovává se za masku zastávce volného trhu. Brookingsův institut (*Brookings Institution*) je jeho liberálním intervencionistickým protějškem.

Krycí skupiny jsou někdy do velké míry fiktivní, příležitostné výtvoř zpravodajské agentury, které mají vytvářet dojem, že v zemi existuje hrůza nahánějící opozice vůči politice, kterou provádí vládní režim. Nedávný vývoj ve Venezuele a Bolívii naznačuje, že CIA vytvořila v obou zemích krycí skupiny, zatímco změna ukrajinského režimu, k níž došlo v roce 2014, rovněž velmi těžila z toho, že USA vytvořily a podporovaly opozici vůči legitimní vládě Viktora Janukovyče.

Jak ruská revoluce, která vytvořila komunistický stát, tak vzestup fašismu v Evropě, rovněž spoléhaly na to, že krycí skupiny vyšlou sociálně a politicky přijatelné zprávy, přičemž tajně pracovaly na zavedení totalitních režimů s extrémní politikou. Americké krycí skupiny nejsou ještě tak ambiciózní, ale řada z nich usiluje o radikální změny v americké ekonomické politice a zahraničních vztazích, a snaží se tam začlenit poradní skupinu *Americans for Prosperity*, kterou financují Charles Koch a nadace *Open Society Foundations*, jež patří Georgi Sorosovi.

Soros a Koch se společně podílejí na financování nedávno založeného Quincyho institutu pro zodpovědné státnictví (*Quincy Institute for Responsible Statecraft*), s oznámeným záměrem „odvrátit zahraniční politiku USA od nekonečné války a nasměrovat ji k silné diplomacii ve snaze dosáhnout mezinárodní mír“. Institut je pojmenovaný po šestém americkém prezidentovi Johnovi Quincy Adamsovi, který se proslavil projevem, když zastával úřad ministra zahraničí, v němž varoval, že zatímco Spojené státy americké budou vždy podporovat snahu jiných zemí bojovat proti dominanci

svrchovaných evropských mocností, „nebudou jezdit do zahraničí, aby hledaly monstra a ničily je“. Quincyho institut má plánovaný roční rozpočet 5 - 6 milionů dolarů, což je dost na to, aby zaměstnával dvacet a více zaměstnanců.

Ve skutečnosti je to ale jinak. Přestože Quincyho institut tvrdí, že je v zahraniční a národní bezpečnostní politice oddán „realistickému přístupu a zdrženlivosti“ a také „snaze o dosažení mezinárodního míru“, ve skutečnosti funguje spíše jako prostředek k udržení stávajícího intervencionismu, jak jej praktikovaly administrativy Bushe, Obamy a Trumpa. Organizace se zaměřuje zejména na umírněné a konzervativní občany, kteří jsou roztrpčení kvůli americkým válkám, ačkoli o sobě prohlašuje, že spojuje levici a pravici, s cílem prosazovat racionální a méně agresivní zahraniční politiku.

Quincyho institut správně tvrdí, že mnoho dalších organizací, zabývajících se národní bezpečností a mezinárodními záležitostmi ve Washingtonu, je řízeno buď humanitární agendou, nebo je ovládáno neokonzervativci, což často znamená, že v praxi podporují mnohonásobný intervencionismus. To někdy zahrnuje velkou toleranci vůči válce či dokonce podporování války jako první možnosti v rámci vypořádání se s protivníkem. To je politika, která se v současné době neúspěšně provádí vůči Venezuele, Íránu, Sýrii a Severní Koreji.

Quincyho institut přislíbil, že bude jiný ve snaze změnit konsenzus zahraniční politiky Washingtonu, což někteří označují za expertní tým, neboť skutečně sestavili velmi slušnou skupinu skutečných „realistických“ odborníků a hloubavých vědců, mezi něž patří profesor Andrew Bacevich, zakladatel Národní íránsko-americké rady Trita Parsi a investigativní novinář Jim Lobe. Ale samozřejmě platí, že koho chleba jíš, toho píseň zpívej, a také je zcela patrný vliv globalistů Kocha a Sorose, pokud jde o to, co je a co není přijatelné.

George Soros i Charles Koch jsou globalističtí oligarchové, kteří si vydělali stovky milionů dolarů, ne-li miliard, posilováním svého nadnárodního postavení ve světě, kde mohou zámožné elity jednat bez jakékoli zodpovědnosti. Daniel McAdams z amerického institutu Rona Paula to popsal jako „Svět Davosu s tesáky“. Zejména Soros je neblaze proslulý tím, že podporuje tzv. intervenci, týkající se humanitární „změny režimu“, což někdy dopadá katastrofálně, za účelem rozšíření „demokratických hnutí“ coby součásti jeho vize liberálního světového řádu. V úvodním článku v deníku Financial Times ze 4. března uvedl, že „Evropa se musí společně s Tureckem postavit Putinovým válečným zločinům v Sýrii“, což svědčí o naprostém nepochopení situace v regionu, protože Turecko je agresor, zatímco Rusko bojuje za odstranění poslední velké teroristické enklávy v Idlíbu. Téměř s určitostí lze říci, že Soros je hybnou silou, stojící za jedním ze čtyř hlavních projektů, nazvaném „Demokratizování zahraniční politiky“, které naplánoval Quincyho institut v čele s investigativní novinářkou Eli Cliftonovou.

Prezident Quincyho institutu Andrew Bacevich jasně naznačil, že budou existovat červené linie v souvislosti s tím, že se institut nezaměří na „vyzdvihování proizraelských organizací nebo sponzorů“. Jinými slovy, že nebude kritizovat Izrael nebo jeho lobby jako hnací sílu americké intervenční zahraniční politiky. Dále uvedl: „Naším cílem je prosazovat zdrženlivost jako hlavní princip zahraniční politiky USA - méně válek a efektivnější diplomatickou angažovanost.“ V nejnovějších článcích o Středním východě a nadcházejících národních volbách Bacevich dodržuje slovo a cituje seznam nepřátel, zahrnujících Rusko, Čínu, Írán a Saúdskou Arábii, přičemž se úmyslně vyhýbá jakékoli zmínce o Izraeli, zemi, která se více než kterákoli jiná země na světě vměšuje do americké politiky.

Quincyho institut zahájil činnost v prosinci, ale první velká akce se konala 26. února, kdy společně s časopisem Foreign Policy (Zahraniční politika) pořádal řadu samostatných prezentací a panelových diskusí, označovaných jako „Nová vize pro Ameriku ve světě“. Hlavním řečníkem nebyl nikdo jiný,

než David Petraeus, bývalý generál, architekt proklatě zesíleného napětí, který nikdy neviděl žádný skutečný boj, ale dohlížel na zabíjení tisíců Iráčanů ve Fallúdzi. Krátkou dobu byl také ředitelem CIA, a byl částečně zodpovědný za účast USA na podkopání Sýrie, a za úplné zničení Libye. Poté, co Petraeus sdílel tajné informace se svou milenkou, která o něm napsala knihu, v níž ho vychvaluje, musel rezignovat na post šefa CIA.

Nyní Petraeus pracuje pro Kohlberg Kravis Roberts & Co. L.P., newyorskou investiční firmu, a to jako předseda jejího institutu KKR Global, i když nemá žádné zkušenosti s investicemi nebo bankovníctvím.

Petraeus jistě dostal velkou odměnu za to, že vystoupí v Quincyho institutu, ale nikdo nezveřejnil, o jak velkou částku se jednalo. Během svého 20minutového projevu podpořil vedoucí úlohu Ameriky ve světě při prosazování „liberálního světového řádu“, a poté odešel, aniž by mu diváci mohli položit jakékoliv dotazy.

Další řečníci byli z Německého Marshallova fondu Spojených států, Nové americké nadace (New America Foundation), neokonzervativního Hudsonova institutu, Brookingsova institutu a Centra pro novou americkou bezpečnost. Všechny tyto organizace jsou nakloněny buď liberálním/humanitárním intervencionistům nebo těm, podporujícím změny režimu. Lze si povšimnout, že organizace, podporované neokonzervativci a demokraty napříč celým politickým spektrem, nikdy neposkytují žádnou platformu pro kritiky. Tak proč se skupina údajně hlásí k „realismu a zdrženlivosti“, včetně intervencionistických řečníků coby účastníků konferencí? Může to být z toho důvodu, že skutečnou agendou Quincyho institutu je skutečně status quo, a to více, než předstírá?

Nezávislý oceněný novinář Gareth Porter, který se zúčastnil celé akce, poznamenal: *„Konference měla kromě toho takový ráz a tempo, připomínající mnoho desítek akcí, pořádaných washingtonskými expertními skupinami, o národní bezpečnostní politice, kterých jsem se zúčastňoval po mnoho let, než jsem to před pár lety vzdal. Důvodem bylo, že na konferencích byly předneseny stručné a téměř vždy zdvořilé výměny názorů mezi zastánci nové politiky a představiteli centristických expertních skupin, které jsou hluboce propleteny s touto politikou a institucionálními zájmy, tvořícími základ.“* Navrhl, že pokud by chtěl Quincyho institut opravdu uspět, musel by jít „... za rámec realismu a zdrženlivosti“ a hovořit o potřebě zásadní změny v systému samotných národních bezpečnostních institucí. Samozřejmě, že vzít tuto lekci v potaz nemusí být v souladu s myšlenkou hlavních financovatelů.

Quincyho institut se tedy jeví jako další krycí skupina, která je dobře financovaná a obsazená oligarchy, kteří mají své vlastní agendy, a která předstírá, že říká něco nového, zatímco ve skutečnosti předává zcela jiné poselství – takové, které oceňuje status quo. Ve Washingtonu je to vždy stejné – řeč peněz a zájmy establishmentu téměř vždy vítězí jak mezi demokraty, tak republikány. Na okamžik se zdálo, že zvolení Donalda Trumpa může tento vzorec narušit, ale realita je taková, že zájmy financovatelů, kteří vládou Spojeným státům i zbytku světa, jsou mnohem silnější, než jakýkoli počet Quincyho institutů nebo amerických prezidentů.

Philip Giraldi